

Intro: eCeC

1. Z nás každý raz to pochopí, keď príde raz ten deň.
Keď márna sláva sa potopí a stratí sa jak sen.

Aj veci nekonečne cenné, stanú sa celkom nepotrebné.
Hej, veď nie je vlastne o čo stáť, už dávno viem.

Z ďalekej púšte, z dávnych vekov počujem Jánov mocný hlas,
R: Tisíce právd sa časom rozpadá, Ježiš, ten pre mňa odpoveď dobrú má -

viem, |:načo som sem prišiel,:|(4x) na tento svet.

2. Viem, ako ťažko rozoznať, čo je dobré, čo zlé.
Len ten, čo naozaj túži, tomu sa odpovie
že nevlastníme nič z toho, čo máme, všetko je iba požičané.
Hej, nie každý to pochopí, než príde raz ten deň. R:

Album: Céčko: Nebojme sa

Žehná nás ruka Pána, keď do chrámu vchádzame

1060.

1. Žehná nás ruka Pána, keď do chrámu vchádzame krokom váhavým,
neťaží nás srdca rana, keď osloví nás Ježiš slovom láskavým.

R: |:Voláme Sláva, keď v mene kríža obeť sa začína,
drahý náš Pán, prenikni nás, voved' nás do raja:| do raja.

2. Ochotní sme začať znova, žiť s vierou a láskou svoj život nádherný.
Nepodľahnúť silám temna, v čnosti rásť a rúchom sa odieť belavým. R:

Údel (Tak nechaj, Pane, plynúť, život)

hudba: Félix Ján Tkáč, text: E. Žilíneková

1062.

- R: Tak nechaj, Pane, plynúť, život môj jak chceš Ty.

Len nech necítim zimu z duchovných objatí,
nech nezdráham sa podísť, zdvihnúť a držať tiaž,
nech vyšliapem tie schody tam, kam Ty odchádzaš.

1. Druhého balvan ťaží vždy menej vždy menej ako náš.

Tie starosti chcem zažiť, veď Ty ma podpieraš
a dávaš silu, aby môj úsmev z Teba bol, v mladosti človek slabý, by na zlosť zabudol. R:

2. Vyliečil svoje rany, zdvihol oči slz, byť prosto milovaný to stojí za pokus.

Posielaš, Pane, sem mňa, nech seba zabudnem, pre druhých v láske pevná cestička z hĺbky tiel.

Posielaš, Pane, sem mňa, nech seba zabudnem, pre druhých v láske pevná cestička z hĺbky tiel.

Album: Kapucíni & Stanley: Rozlúčka